

Gandul zilei 01.09.2016

Un tata își povatuiește copilul după Cuvântul sfânt, dar copilul poate să vadă altceva în viața tatălui și este dezamăgit, derutat.

Esenta Cuvântului tinde spre relația noastră cu Dumnezeu, umblarea împreună cu El, care să se vadă. Toți suntem vulnerabili, dar preocuparea de a rămâne pe cale, receptivi la împlinirea voinței Sale, nu trebuie să ne parasească. Altfel, am strica Cuvântul, pe care-l cunoaștem, când alții se uita la viața noastră. Și Domnul ne cere să fim repere pentru întoarcerea altora pe calea Lui.

Uneori, neintentionat, fără să ne dam seama, suntem departe de omul duhovnicesc văzut de cei din jur. Prin vorbă, prin atitudine, prin lipsa marturisirii vestii bune. Parerea de rău nu ajută, timpul acela și ocazia au fost pierdute.

Să nu ajungem să se poticnească cineva în noi, una spunând și alta trăind. Căci rodul cu care ne-am putea prezenta înaintea Lui poate fi ratat. Dacă nu veghem, dacă firea pământească e lăsată slobodă, dacă nu avem tot timpul îndreptarul în minte, chiar o vorbă sau o atitudine poate fi lămească.

În Matei 15:8 se spune "Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și mă cinstește cu buzele, dar cu inima este departe de Mine"- ceva doar formal, în ochii altora, cu inima împartită, nici lui Dumnezeu nu-i place.

Noi știm ce înseamnă să fii iubit de Dumnezeu. Să arătăm acest lucru sincer, prin orice slujire. Să avem marca apartenenței Lui și acest lucru să transpara față de cei din jur.